

//PÁR VĚCÍ HNED ZKRAJE

Milí, jarem již bezesporu silně okouzlení přátelé,

tak jsme se vám před nedávnem zúčastnili celostátní soutěže školních časopisů. Samozřejmě nikoli poprvé. Děláme to celá léta. A těch ocenění – no hanba vzpomínat. Setkali jsme se tam letos se zajímavými reakcemi na naši práci. S reakcemi, které nutí k zamyšlení. Redaktoři všech časopisů měli jako vždy možnost prohlédnout si výtisky konkurenčních magazínů a zanechat nějaké písemné hodnocení. Jak jsme dopadli? Inu, řeknu vám, po těch více než deseti letech se nic nezměnilo. Prý jsme málo barevní. Prý jsme moc složití, protože naše texty (myšleny zřejmě ty povídkové) jsou údajně příliš dlouhé a čtenářům se z nich vaří mozky. Prý hodně poezie (jako negativum). Prý žádné školní klepy, vtípky či křížovky, aby se čtenář taky pobavil. Hm. Já vím, že z každé výtky se má moudrý člověk poučit. Hm. Zůstáváme nepoučitelní.

Bojler byl, je – a já skutečně věřím, že také bude – časopisem vyhýbajícím se plytkosti. Nadále hodláme vařit, péct a smažit vaše mozky prostřednictvím studentské poezie a prózy. Nadále to budeme kuchtit po svém a na úrovni. Žádné „když nemáš myšlenku, strč tam tajenku“ se tu odehrávat nebude. S tím se smiřte. Důkazem budiž i toto číslo. Červnové, krásně předprázdninové, občas proto i chvílemi vážné – aby se to s tou rozjařeností nepřehánělo. Najdete tu spoustu velmi dobrých, originálních a osobitých textů. A neméně stejně dobrých ilustrací. Toho všeho si važte. A příště se přidejte. Nepochybují, že máte co ukázat světu.

Přeji vám za celou naši redakci co nejhezčí červen. Nespěchejte s ním. Protože jak říkal jeden z mých starších kolegů vždycky prvního července navečír: „Sakra! A je to tady. První den prázdnin v háji...“ Takhle jsou pořád celé, neukrojené. A čekají. Tak si taky počkejte.

Lukáš Bárta
za redakci časopisu Bojler

//PROKLETÁ GENERACE

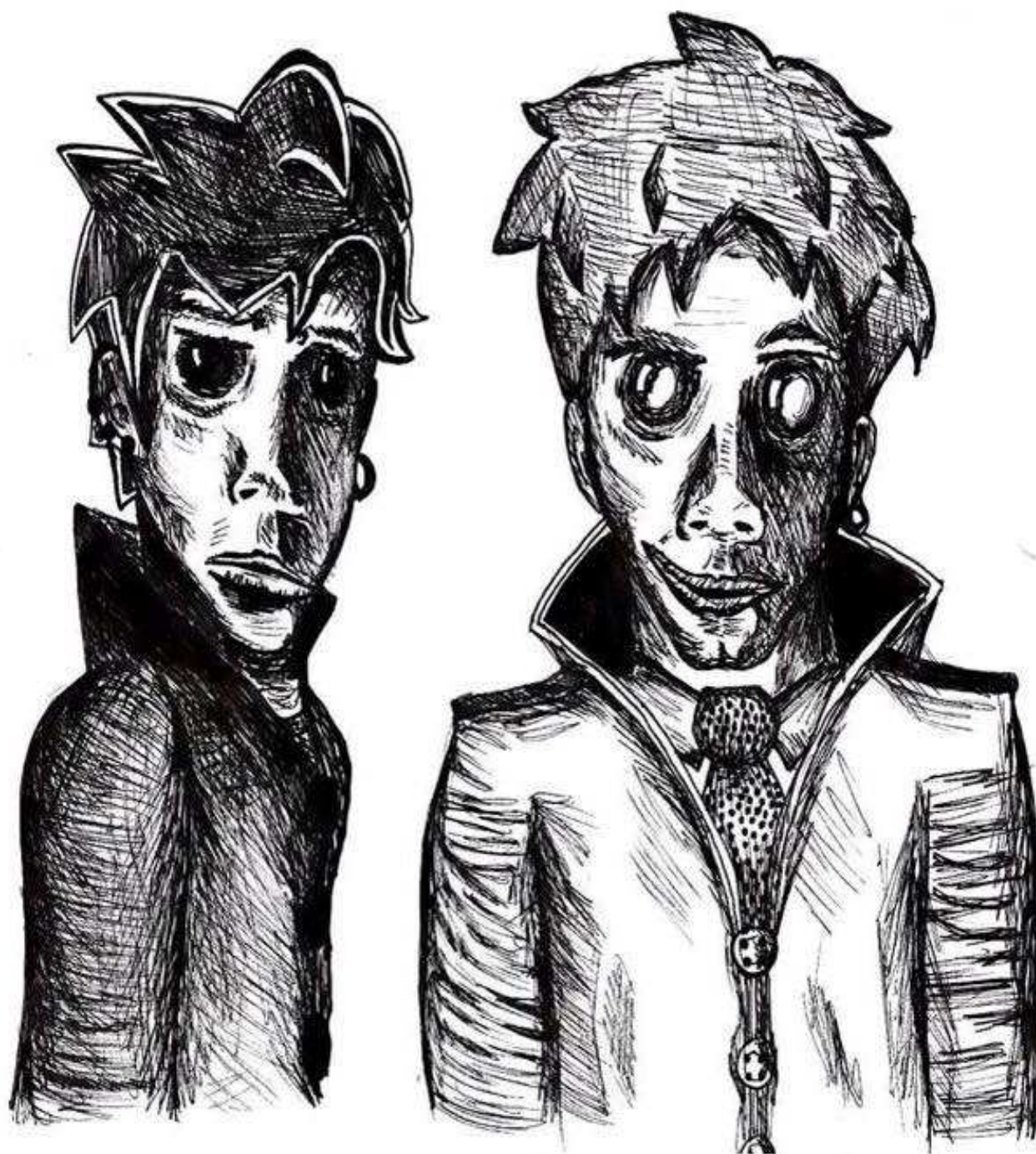
Třetí oko básníkovo - Rimbaud a Verlaine jsou v obraze.

O autorovi:

Jsem povrchní, nelíbí se mi gerbery a žlutá barva. Mám fóbii z ropných vrtů. Ti, kteří navštívili můj dům, mají za to, že máme vražedné schody.

//PROPADLÉ TVÁŘE

Jak vypadá básník?

O autorovi:

Kreslířka, malířka, dlouhé vlasy, dlouhý rozum.

//ONĚGINSKÉ VARIACE

ŽELIT

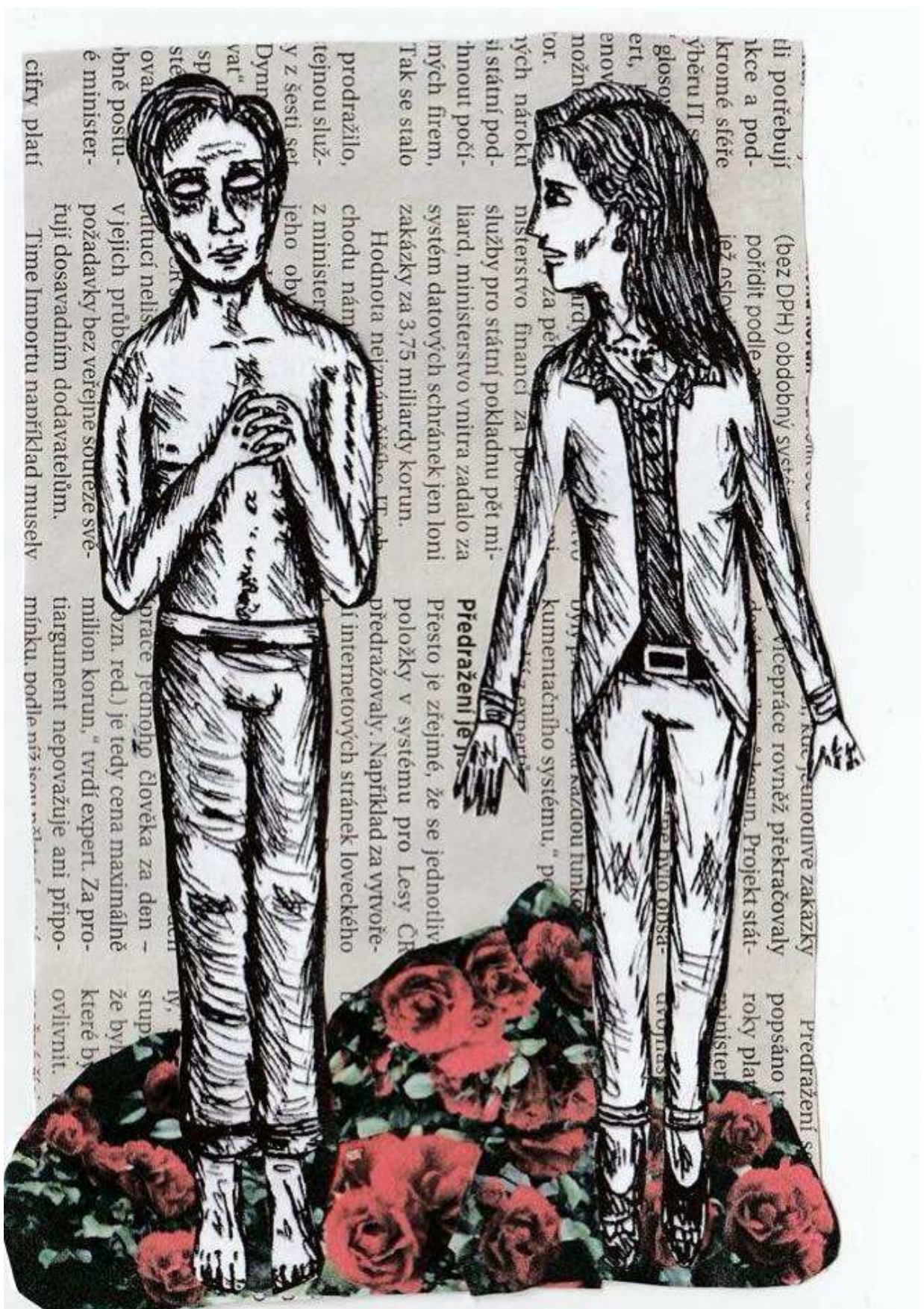
lituju, že lituju, že lituju
ale jsi prostě skála
nechal jsem se narazit
a teď ležím rozpůlený na dně.
i když kolem tebe nikdo není
neumím mluvit jak normální člověk
ani říct v buse ahoj nebo tak
jen zírám jak titaniku vrak
když otáčíš se tam a zpět
napadá mě cigarety květ
ale kašlu na to, už jsem dead
bojím se svého želitu
želituju, želituju, želituju.
jako zajatec studu a bojácnosti
jednou zemřu v cizí společnosti
a v náručí sličných dam
sám.

F. N. Lila

O autorovi:

Veškerý autor je smyšlený. Jakákoliv podobnost se skutečnými postavami či událostmi je čistě náhodná.

...li potřebují
...kce a pod-
...kromé sféře
...výběru IT s
...glosy
...ert,
...nov
...nožn
...tor.
...ných nároků
...si státní pod-
...hnout poči-
...ných firem,
...Tak se stalo

(bez DPH) obdobný systém
...pořídit podle
...lež oslo
...chodu nám
...z minister
...jeho oby
...Dym
...vat"
...sp
...stě
...ovan
...bné postu-
...é minister-
...cifry platí

... (bez DPH) obdobný systém
...pořídit podle
...lež oslo
...chodu nám
...z minister
...jeho oby
...Dym
...vat"
...sp
...stě
...ovan
...bné postu-
...é minister-
...cifry platí

...vícenásobně překračovaly
...Projekt stát-
...Předražení je jas
...Přesto je zřejmé, že se jednotliv
...položky v systému pro Lesy ČR
...předražovaly. Například za vytvoře
...i internetových stránek loveckého

...vícenásobně překračovaly
...Projekt stát-
...Předražení je jas
...Přesto je zřejmé, že se jednotliv
...položky v systému pro Lesy ČR
...předražovaly. Například za vytvoře
...i internetových stránek loveckého

...Předražení se
...popsáno t
...roky plat
...minister

...Předražení se
...popsáno t
...roky plat
...minister

//POVÍDKY Z MÁRNICE

Šla do márnice. Sebou jen lístek do divadla.

"Prosím Vás, pane, je tu někdo volný?" ptá se.

"Předevěřím nám přišel jeden, nikdo se k němu nehlásí, tak za trošku větší obnos by mohl být Váš," řekl muž.

"Řekněte mi o něm víc," zajímá se ona.

"No, našli ho v kanále, asi ho srazilo auto, vandrovníka jednoho. Nemám rád takové cestovatelky, kteří si myslí, že jim patří celý svět, ale co už," drmolí si pán pro sebe, "tady to máte, paní, rodinu nemá, nic tu nemá, tak za deset je váš," přistupuje před pult.

Ona vytahuje ze své kapsy obnos a ledabyle jím mrskne pánovi ke kase.

"Tak tu chvíli počkejte, připravím ho," pán odchází.

U každé mrtvolky je to jiné, někteří vydrží jenom minutu a jsou vyděšení, jiní třeba půl hodiny, ale poté i jim pukne srdce.

Tenhle ten se při první várce proudu jen lehce zavrtěl. Konečky prstů se čím dál více napínaly, chřípí se mu vzedmulo a v ten moment si ona k němu lehá. Chvíli jej pozoruje. On s mírným tikavým pohybem otevírá a zavírá svá očka jako malé nemluvně. Je připraven.

"Co je to? ptá se ho a jejich pohledy se střetnou.

"Nicota, jen prázdný výrok," odpovídá na její otázku.

"Takže tam neexistuje?"

"Ne."

"Jak dlouho jsi trpěl?"

"Chvíli, ne tak dlouho jako jiní," odpovídá jí.

"Měl jsi svou cestu?"

"Ano, měl, vše se událo tak, jak mělo." Jeho hlas byl klidný, ne však mrtvolný, spíše rozespalý. "Projdeš tmou a narazíš na světlo, je to pravda?" ptá se ho.

"Není, ne a ne."

"Ale existuje tady," konstatuje ona.

"Nevím, už tu nejsem."

"Ale teď tu jsi, ptám se tě, potřebuji to vědět."

"Kvůli čemu?" ptá se na oplátku jí.

"Jestli tu je," odpovídá ona.

"Nevím," odpovídá on.

"Chybí ti kytky?"

"Ano."

"Takže tu existuje," odpovídá si sama.

"Já nemám právo takhle uvažovat, já už je nikdy neuvidím. Kéž bych měl možnost je ještě naposledy spatřit." Třepaly se mu nejen ruce, ale i nohy.

"Přinesu ti jednu, vydrž," ale nevstala, byla paralyzována tím výjevem. Nebojíc jeho stále více se zmítajícího těla, přiblížila se tím svým na špičku nosu.

"Jak moc existuje?"

"Počkej chvíli, vidím labutě," odpovídá jí na otázku.

"Jaké jsou barvy?"

"Černé, bílé, nachové a purpurové," vyjmenoval.

"Měl jsi to tu rád?"

"Ano, převelice, nadevše rád, avšak to nic neznamená."

V jeho očích viděla purpur. Nacházel se v rozeštkané agonii. Byl paralyzován pukajícím srdcem. Následovalo letmé podání ruky. Když muž vstoupil do místnosti, ucítil čerstvě spálené maso. Našel je, oba, leželi tam jako jeden. Oba dva, mrtví, pán začal věřit v nicotnou touhu.

O autorovi:

"Denisa Dudová alias Gustav Košatko, třaskavý vodnář. Najdete mě v nejtemnějším koutě lesa, jsem studánka podbarvená krví. Bloudím v jámě lvové a mátožně tančím v údobí snovém, ale jinak se nacházím v čisté apatii."

MUŽ

Zemřel muž

Mrtev je už

Plno je much

Okolo puch

A sousedi zavolali policii až po třech týdnech.

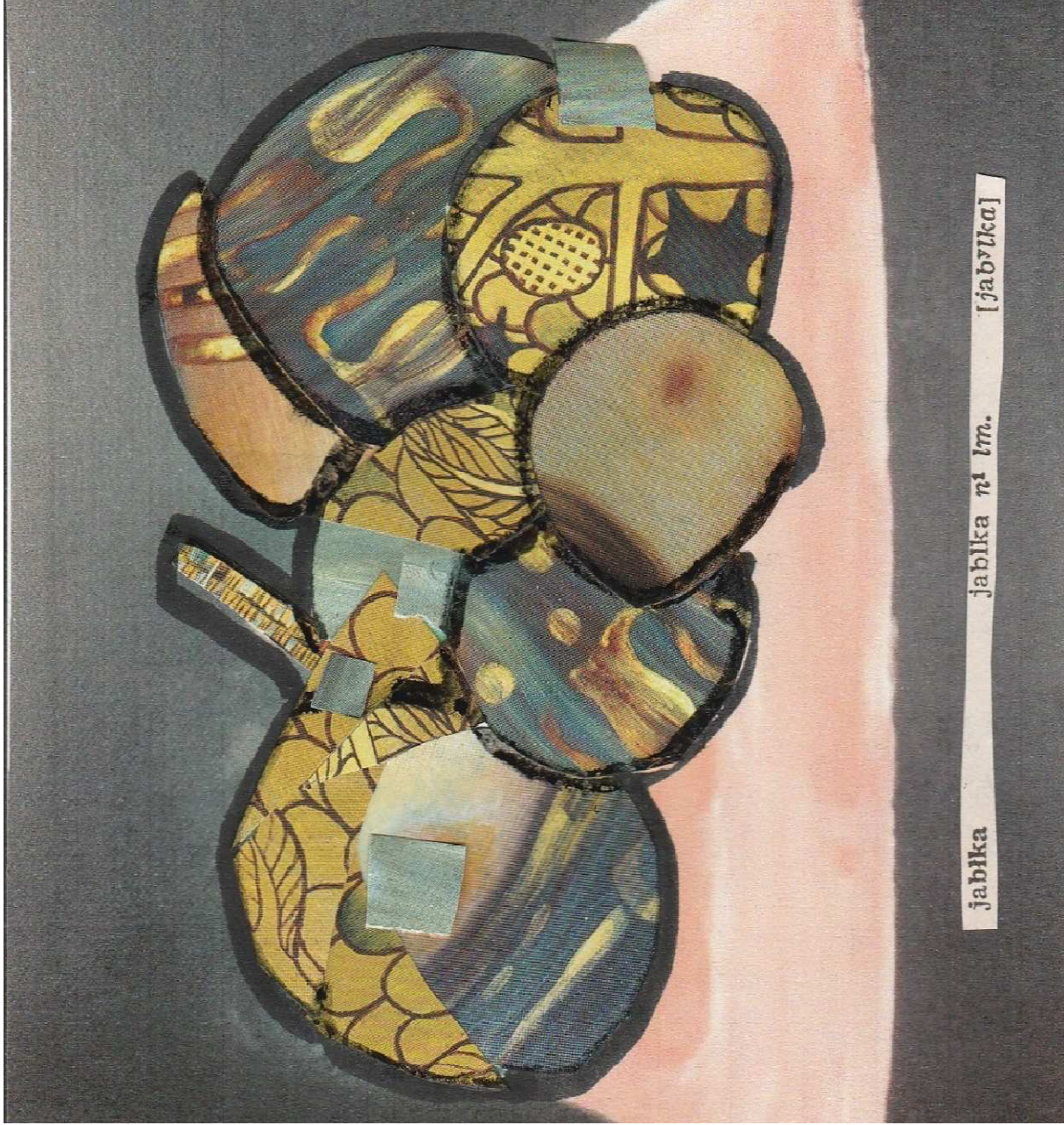
(z autorova cyklu Autistické poezie)

O autorovi:

Autor trpí severní diseaseou mozgu.

Vážně.

jablka

jablka n^l m.

[jabvltka]

//HRA SE SLOVY A VĚDOMÍM

JABKA

Kleští se do větví a nevěříš
že by uměla opadnout

kreslené jabloňové lži
dětem ke spaní

postávají asi podle šňůry
jdeš a klubíčkuješ
dlouhou alej
hluboce nalevo
boží muka jako bajonet

nahlas bys řekl
že se tam nějaká křížuje
nebo nakládá jabka

BOKEM

Nebe je rozuteklé
v ničem nemá jasno

a každá věc cestou
jindy zakousnutá
tvrdá jako lebka soli
hraje si dneska na špalír

postranní čas
výdechy zas mají navrch
i já jdu tedy bokem

(Dvě básničky. Obě mají, i když je to možná jen těžko patrné, cosi společného. V obou jde o jakýsi periferní pohled za hranicemi běžného lidského zorného úhlu. To, co je biologicky nemožné - snad jedině pro chameleona nebo mouchu - , báseň umožňuje. Tohle je umělecká optika. Díky ní můžeme zároveň vnímat věci před sebou, stejně jako ty, které se právě odehrávají za našimi zády. Člověk je často tuší. Ale musel by se ohlédnout, aby zjistil, zda jej šestý smysl neklame. Básník se otáčet nemusí...)

O autorovi:

Autor řečený Frank poeta. Stálým čtenářům a gymnaziálním veteránům persona dobře známá. Ostatní ať pilně googlí.

Výkon. Výkon. Datum

Vykon. Výkon. Datum
VK/PL Měna denní 12 měs. platn.

konzervativní	1.5126 CZK	0.28	0.20	17.03.
dynamicky	2.2783 CZK	1.39	-8.62	17.03.
US	1.5797 CZK	0.12	1.65	17.03.
uhopisů	1.5759 CZK	0.02	0.57	17.03.
osů	1.0196 CZK	0.06	1.06	17.03.
	0.7592 CZK	2.68	2.97	17.03.
	1.2940 CZK	-0.01	0.88	17.03.
ofil	1.1221 CZK	-0.04	1.75	17.03.
	1.0700 CZK	0.00	-0.06	17.03.
	1.0000 CZK	-0.05	0.51	17.03.

KBC Czechrenta
KBC Multi Cash CZK

ERSTE-SPARINVE

ESPA Český fo
ESPA FIDUC
ESPA STOC

ING Investmen

ING Český fo
ING Česk
ING Em
ING Eur
ING Glob
ING Glob

ING Investm

ING Multifond

INVESTIČNÍ KAPIT

IKS Akciový PLUS

KNOST KB, a. s.

0.3176 CZK 2.25 17.44 17.03

REICO investičn

ČS nemovitostn

olečnost České spořitelny, a. s.

1.0700 CZK 0.17 0.00 17.03

jednou budeme tančit na hraně pekla a nebe
kde se země láme a krystalizuje v nekonečno
vzpínat své ubohé ruce k nebi
a doufat, že se dostaneme nahoru
stepovat do rytmu fatálního jazzu
smát se a řvát jazykem pekelných bestií
až nás plameny polaskají po tváři
budeme tančit a smát se a hýřit
zatímco někteří počkají za rohem na anděly
až půjdou kolem, zmlátí je a vezmou si jejich uniformy a zbraně
a zkusí infiltrovat nebe s jejich krví za nehty
ostatní si zapálí cigáro o oheň, co jim pomalu sežere nohy
a bude jim to srdečně jedno
já tě chytím za ruku
a naše špinavé dlaně se spojí
a naše špinavé duše se spojí
a naše špinavé svědomí se otevře světlu
počkáme spolu mezi vřískotem hříchů
uvidíme
třeba to dopadne dobře

(miluji tě)

O autorovi:

Blecha ve vašem kožiše. Co se její umělecké tvorby týče, nikdy by se neměla dostat do rukou osobám, jako jsou třeba maminka, psycholog, profesori češtiny, představitelé církve...

roky vězení hrozí muži, je
rolovali ostravští rev
mu nelíbilo. A agresiv
přivolaným policistů

„Sedmadvacetilet
při kontrole jízden
kolikrát jej udeřil p
následně jej kousl
k události ostravská
čí Gabriela Holčáko
nezůstalo. D
také druh
mužům
dodala.

Své si
ní polici
želi. Tír
lí nesk
zřeléh
es
l
k
k
u
prom

Muž
výtržnic
stadiu pokus

teré moha
krás
ě

informova
poradatel
v Koš.

ře na Libavou dorazi
00 návštěvníků, zhru
ěně než v předchozím
nco loni jsme týden
ěli při vytyčování vel
y s průjezdností tratě,
noha místech pokrý
rové závěje sněhu, le
men dal v pohodě jet
nu. Avšak příroda, ze
avská, ještě ani zdale
la příchod jara, a tak
týdnů musíme ještě
odotkl Koš.

atelé v loňském roce urči
n na sobotu, letos je naplá
n na sváteční čtvrtek. Podle
nich se totiž dá předpokládat, že

//ZÁPISKY Z MRTVÉHO DOMU

26. 3. 2015

4:07

Prášky na spaní se začínají jevit jako poměrně neúčinné. Téměř cítím, jak se mrtvé amorfnní štěstí s tupě dětinskou nadějí vkrádá do cizích snů. Stejně se ráno po špičkách s polámanými nehty odplíží načerpat sílu k jitřence a pronásledovat nasládlým oděrem obyčejné lidi.

Ty tam venku. Svobodné.

6:30

Je zvláštní poslouchat, jak se z teskného ticha ústav probouzí do stereotypního rána, identického jako všechna ostatní. Slunce provokativně protahuje své pařáty skrze zšedlé mříže a přiškrcuje a táhne pryč nachové krusty snů zbylých spáčů.

Ještě stále jsem připoutána k lůžku s odporně pomerančovou dekou, groteskní schoulená postava, snažící se ještě chvíli unikat jednotvárnému chodu blázince a zbloudilému jekotu mentálně retardované Kačenky. Slyším, jak se roztřeseně směje v extázi tupého štěstí.

7:53

Jsme nesmlouvavě dotaženi na jakési skupinové vyslýchání. To asi nebude klíč k mojí otevřenosti. Doktoři a studenti sedí vpředu, dokazují nám tím nejspíše určitou mentální hierarchii. Tváří se mile. Jsem si jistá, že to mají ve skriptech a příručkách.

Retardovaná Kačenka otravuje doktorku a někomu ničí botu. Je tu až na pár tlumených šepotů nervózní ticho. Terapie nazvaná "Kruh přátel".

Uprostřed je židle. Doktoři určí jednoho z nás. Vybraný "šťastlivec" se na ni musí posadit, mezitím je obeznámen s pravidly pomocí říkanky: "Zvu tě do našeho kruhu přátel. Na otázky musíš odpovídat pravdivě. Pokud se ti nějaká nebude líbit, nemusíš na ni odpovídat"

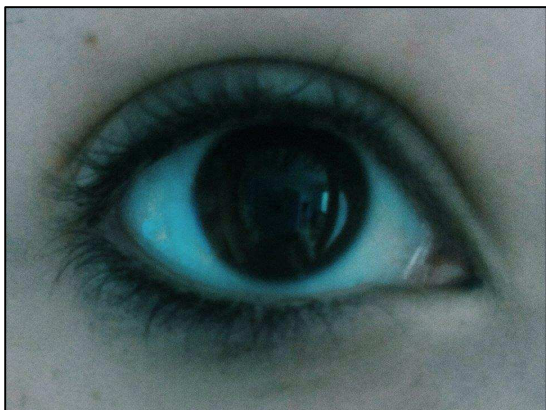
Jak už říkanka prozrazuje, onen dotyčný je zasypáván (většinou nesmyslnými) otázkami ze stran nás, pacientů. To je určitě prospěšné.

Teď se nás chystají opět zamknout do těch napodobenin tříd. Pozitivně.

13:58

Paťka je dívka, odmítající náš svět jako reálný. Do skutečného světa se dostane, až když tenhle náš opustí. (Ano, pokusila se tu uškrtit na USB kabelu, proto nám už i je zabavují na noc). V té své realitě je vlčice. Asi před 10 minutami jsem naletěla na absurdní otázku "Smím ti pokousat ruku?" a se smíchem jsem natáhla předloktí před Paťčin obličej.

Ten kousanec docela bolí!

O autorovi:

...autor se necítí dostatečně povinován prozradit o sobě jakékoli informace.

PĚT CÍSAŘOVEN

Tam, kde květ sakury na vodu padá,
v zemi nefritu a říčních perel,
mocný císař kdysi říší své velel,
podlehla mu nejedna dívka mladá.

Bylo jich pět něžných panen,
jak alabastr bílé a čisté,
osudy každé z nich nejisté,
však monarchovo srdce – kámen.

Starý císař sám první ženu vybíral,
by nejstaršímu potomkovi se zavděčil,
však ten činy svými z radosti jej vyléčil,
nevěrou svou sílu žít jí ubíral.

Ministr krásnou dceru měl,
i pánu svému rád s věnem ji dal,
brzy ji však on přes kopce hnal,
„Dej mi syna,“ na tom lpěl.

Jako večerní zpěv slavíka a lotosový květ,
taková třetí z jeho dívek byla
vrubek do tvrdého srdce jemu vryla,
než se zimní horečkou odešla na onen svět.

V pokladnici pavouk v rohu se třese,
čtvrtá žena bohatství si užívá,
románek s pokladníkem zažívá,
odpluli spolu po posledním plese.

Slunce vyšlo nad říší,
kámen kolem srdce praská,
ruku chladnoucí mu žena laská,
- snad bol ze smrti utiší.

Usmívá se, poslední jeho žena,
na statného jinocha na trůně,
jehož před lety nosila v lůně,
a také první, druhá, i třetí dcera.

Kde? Tam, kde květ sakury na vodu padá...

O autorovi:

Tak trochu školní duch, mimo třídu se zjevující jen v případě potřeby. Povětšinou ztracený ve svých snech či procházející se jinými světy.

Poznamenalo Vás nějak tohle číslo?

Urazilo? Rozzlobilo? Zmátlo?

ZDE MÁTE MOŽNOST OPĚTOVNÉHO NALEZENÍ KLIDU A ROVNOVÁHY
V ŽIVOTĚ!

VYBARVĚTE PANA PROFESORA!

- 1) Vezměte si pastelky
- 2) Pořádně je ostrouhejte
- 3) Důkladně promyslete rozmístění barev
- 4) Vybarvěte obrázek dle libosti
- 5) Aplikujte ozdobné prvky – samolepky, třpytivé gelovky, flitry, fantazii se meze nekladou...

Výsledné dílo Vám poslouží jako roztomilá ozdoba pokoje či třídy, tapeta plochy
Vašeho osobního počítače nebo jako vkusný dárek pro Vaše blízké!

TIRÁŽTIRÁŽTIRÁŽTIRÁŽTIRÁŽTIRÁŽTIRÁŽTIRÁŽTIRÁŽTIRÁŽ

Šéfredaktor: Eliška Šlahařová

Ilustrace: Majda Šlahařová a Stella Potápěčka

Pan profesor: Lukáš Bárta

Náhodní přispívatelé: J. Kompová, T. Klézl, H. Masopustová, D. Dudová, V. Menšík a anonymstvo

Díky patří i: Fondu poznání

Omluva patří: Všem lidem, které šéfredaktor těsně před uzávěrkou v presu seřval

Slovo šéfredaktora: Bolí mě za krkem.

Příští číslo vyjde: Eh.